



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Parodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

domus interior gemitu, misereque tumul-
tu
Mijetur.

Cic. pro Roscio, Nemo erat, qui non ardere illa omnia mallet, quam videre in Sext. Rosc. bonis dominantem, &c.

Apud eundem in Verrem, Clamor interea fit tota domo, pugna inter feruos Rubrij, atque hospitis, &c. [Alio loco,] Cadere ianuam faxis, instare ferro, ligna, & sarmenta circumdant, & glomine, &c.

Periphrasis.

Circuitus loquendi, vel necessitatis, vel or-
natus causa adhibitus.

Permissio in Epitropo.

Perissologia.

Redundantia verborum. Seruius, vt,

— faciem mutatus, & ora.

Pleon.

Scholias. *Aristid.* $\mu\lambda\eta\rho\upsilon\sigma\iota\varsigma$, implexatum inter se sententiarum
textura, vt inter formosos sapiens, inter sapi-
entes formosus. *Scholias* Aristidis.

Ekona/mus.

Aquil. p. 23. Magis necessarius huius figuræ usus in eo
est, vt verba quidem adijciamus, non tam e-
nuntianda rei necessaria, quam vt ex his mag-
nifico, vel dignitas, vel moralis aliqua com-
mentatio, aut denique species motura iudi-
cem circumponatur. Alioquin si nihil eorum
additio verbi efficiet, vitiosa erit. Itaque si
dicas, M. Cato ille: quamuis sufficiat nomen
tantummodo posuisse; vt dearis tamen plus si-
gnificasse addito (ille.)

Item hoc, quæ malum est ita voluntaria
seruitus? plus quiddam habuit ex eo, quod
(malum) interpositum est.

Plethynicon.

Longinos. Longinus inter grauitatis figuras nominat
 $\pi\lambda\eta\theta\upsilon\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\nu\kappa$, vbi vsurpatur numerus pluralis
pro singulari.

Ploce.

Copulatio. Ea figura elocutionis, in qua i-
dem verbum, aut nomen bis continuo positum
et vsa significat: vt est illud, Sed tamen ad il-
lum diem Memmius erat Memmius. Ita enim
hoc bis positum est, vt superius quidem no-
men tantum significet hominis, posterius ve-
lit intelligi eundem qui semper fuerit, ac sui
similem.

Iul. Rossp. Ploce, cum idem verbum sententiæ ad
consummationem superioris retorquetur,
vts,

— Vos & quibus integer aui
Sanguis, aui, solidaque suo stant robore ve-
tes:

Ves agitate fugam;

quale forsitan & illud accipi potest.

Pan etiam Arcadia moerenti se iunctis cortibus,

Pan etiam Arcadia dicat se iudare victam;

Latine dicitur implicatio, vel retractio.

Polyptoton.

Hoc schema solet complures sententias a-
lio, atque alio modo, vt pronuntientur, effe-
re. *Clocharis.*

Nam vehementer admiror, Lacedæmonij,
si præter hunc quempiam existimatis esse,
cui ob has causas iure succedere debeatis. Hic
est enim, qui nobis imploratam spem victo-
riæ est pollicitus. Hunc vos non solum in cõ-
silio dando ceteris præposuistis, sed etiam in
conficiendo negotio principem præfecistis.
Hunc omnium vestrum fortunas vniuersi cõ-
misistis. Ab hoc igitur vno pristina pollici-
tationis, rerumque gestarum orationem re-
poscere debetis.

Item Charisij, Pater hic tuus nunc denique
est, vt egestatem tuam debere alere videatur?
Patrem nunc appellas, quem prius egentem
auxilio tuo, vt alienum deseruisti? Patris tu fi-
lios ad potendas opes, cuius ad senatorem
violandam crudelissimus hostis fuisti? Nimi-
rum nullo cõsilio filios procreamus; nam ma-
iorem partem ex illis doloris, & contumelia
capimus.

Aquil. p. 23. Polyptoton, ex pluribus casibus. Hanc figu-
ram ex eo nominarunt, quod cum sapius ini-
tio ab eadem parte orationis stat, illa ipsa pars
declinationibus casuum, aut generibus, aut
numeris immutatur.

Casuum declinationibus hoc modo:

Senatus est summi imperij cõsiliium: sena-
tui teip. cura mandatur: ad senatum in dubijs
periculosisque rebus omnis ciuitas respicit.

Generibus autem hoc modo:

Pulchra autem hæc fama contingit ciuitati,
si optime meritum ciuem damnauerim vs: pul-
chrum erat exteræ nationes existimare: in se-
stiores nos esse bonis, quam malis. Pulchre
communibus vtilitatibus consulemus, si quos
oppressos; & hostes cupiere, nos circumuen-
rimus.

Numeris autem, sic: *Iul. Rossp. p. 13.*

Grata semper singulis fuerunt, quæ com-
mo-